

Beleefkompas - de 9 jaarsfase

Tot een jaar of zeven is de wereld van het kind nog magisch en vol fantasie. Sprookjesverhalen vinden kinderen in deze periode geweldig. Tot ongeveer 9 jaar zit je kind in de nabootsings-fase. Alles wat er gebeurt rondom het kind wordt door het kind opgenomen en nagebootst. De invloed van zijn/ haar omgeving is dan ook bepalend.

Vanuit deze fantasierijke wereld maakt het kind langzaam de stap naar de "echte wereld". Je kind krijgt meer behoefte aan echte verhalen. Zoals "Hoe bakt een bakker zijn brood." Of "Hoe leven de dieren in het bos?" Of de vraag: "Mama, wat doe jij eigenlijk allemaal op je werk?"

Rond het negende jaar ontwikkelt het kind zijn eigen IK. Hij komt los van zijn/ haar omgeving die het kind tot dan toe heeft nagebootst. Het kind wil zelf dingen gaan ontdekken los van zijn ouders. Als ouders ben je niet meer het grote voorbeeld voor jouw kind. Het ontwikkelt een eigen mening.

In een korte tijd verandert er dus veel in het leven van het negenjarige kind. De **9 jaarsfase** valt tussen tandenwisseling en geslachtsrijpheid in. Deze twee ontwikkelmomenten zijn heel zichtbaar. De negen-jaarsfase is minder zichtbaar, omdat deze zich bij het kind voornamelijk innerlijk afspeelt.

Hoe meer tanden een kind heeft gewisseld, hoe meer het vermogen tot nabootsen afneemt. De kinderen die al vroeg zijn met het wisselen van tanden, lopen vaak voor in hun emotionele ontwikkeling ten opzichte van kinderen die nog geen tanden hebben gewisseld.

Het uiterlijk van het kind wordt rijper en voller. De hersenontwikkeling neemt toe. Het denken ontwikkelt zich steeds meer. Dit zorgt ervoor dat het kind steeds meer vragen gaat stellen, maar ook beter rekening leert houden met een ander. Het kind heeft niet meer altijd die vrolijke stralende oogjes die hij/ zij tot dan toe had. Ze krijgen een rustigere blik in hun ogen, die er soms wat droevig uit kan zien.

Kinderen kunnen klagen over lichamelijke klachten zoals buikpijn en hoofdpijn. Bij de arts wordt hier vaak geen oorzaak voor gevonden. Deze klachten kunnen voortkomen uit de innerlijke verandering die het kind doormaakt. Dit komt vaak voor bij kinderen die hooggevoelig zijn.

Ieder kind is anders en uniek en zal de negen-jaarsfase op zijn/ haar eigen manier beleven. Voor het ene kind verloopt deze periode makkelijk en voor het andere kind kan deze tijd lastiger zijn. Soms vindt deze fase ook later plaats rond 10-11 jarige leeftijd.

Omdat kinderen ineens kritischer lijken te worden, zich afzetten, buien hebben waarin ze brutaler worden en kunnen roepen dat niemand hen begrijpt, lijkt het voor sommige volwassenen dat het kind al vroeg aan de puberteit is begonnen. Dit is niet werkelijk zo. Je kind zit in de eigen **9 jaarsfase**, horend bij deze leeftijd.

Meidenvenijn, jongens die stoer doen, groepsdruk, erbij willen horen, verlies, onrecht, angst, verdriet en grote nare gebeurtenissen in de wereld, zijn thema's die een grote rol gaan spelen rond deze leeftijd.

Je kind bekijkt nu de wereld door een andere bril. Ze ontdekken dat je zelf in beweging moet komen om iets voor elkaar te krijgen. Je kind gaat zich verantwoordelijk voelen voor de keuzes die hij/ zij maakt. Dat kan gepaard gaan met allerlei gevoelens en gedachten. Boosheid, verdriet en angst kunnen hierbij naar boven

komen. Sommige gevoelens zijn nog onbekend en je kind heeft behoefte aan uitleg hierover. Je kind kan ook kritisch naar zichzelf zijn. Het heeft jouw support nodig, wanneer iets niet lukt.

Kinderen voelen zich bijvoorbeeld al groot en willen nu dingen zelfstandig doen: op de fiets naar sport of naar vriendje/ vriendinnetje, alleen naar de stad of boodschappen doen. Daarnaast vinden ze het nog steeds fijn om dichtbij de ouders te zijn. Ze horen niet meer bij de kleintjes, maar ook nog niet bij de grote kinderen.

Het ene moment krijg je een grote mond, een kwartier later een knuffel. Je kind weet je ook precies soms te raken ("oei, you got me"). Daarom is het belangrijk stevig in de schoenen te staan, zodat de kritiek van je kind je niet onzeker maakt.

Soms word je overdonderd door de emotie van je kind. Na jouw opmerking volgt ineens een enorme driftbui of verdriet. Jouw opmerking was gewoonweg de druppel. De emotie ontstond al veel eerder.

Wat kun je doen?

Luisteren met je hart is het allerbelangrijkste. Gun je kind de tijd om verdrietig te zijn, houd je kind vast of blijf dichtbij. Maak het verdriet niet kleiner dan dat het is door bv te zeggen: "Stil maar, het valt wel mee." De functie van verdriet is loslaten en verwerken. Als je kind weer rustig is, kun je helpen met het benoemen van gevoelens. Zie je kind, luister, zodat het weet dat het er niet alleen voor staat. Ondersteun bij het zoeken naar een oplossing verzinnen. Of als je kind ervaart dat het boos is, geef daar dan ruimte voor. Als de boosheid is gezakt, praat dan samen over wat je kind heeft ervaren. Je kind heeft het nodig om te begrijpen wat er van binnen gebeurt. Zo leert hij /zij zichzelf kennen in de emotie. En zo leert het op een gezonde manier met zijn emoties om te gaan.

Kwetsbaarheid maakt je als ouder sterker

Durf kwetsbaar te zijn. Praat met je kind over jouw ervaringen als negenjarige. Had je veel vriendjes/ vriendinnen op school? Was je weleens bang? Vond je de juf / meester lief? Waar was je trots op? Wat deed je graag als kind? Door jouw openheid leert je kind met zijn/ haar gevoelens om te gaan. Moedig je kind dan ook aan om ook met andere mensen te praten over dingen die hem/ haar bezighouden.

Een nieuwe rol als begeleider breekt aan. Ruimte, rust, humor, oprechte interesse zijn nu de grootste behoeftes van je kind.

Je negenjarige mag ineens langer opblijven, een boodschap halen, even alleen thuiszijn. Ze ontdekken steeds meer wie ze zijn en wat ze leuk vinden om te doen. Ze gaan op een clubje of ontdekken een sport en vriendschappen worden steeds belangrijker.

Ik gun jullie een liefdevolle band met elkaar. Een mogen "samen-leren-en-ontdekken"!

Samen kunnen jullie de hele wereld aan!